

آسیب‌شناسی در مقاله‌های فارسی ناصرخسرو پژوهی از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۳

کاظم گلباف^۱

دکتر ابوالقاسم قوام^۲

دکتر محمد تقیوی^۳

چکیده

رشد کمی مقاله‌نویسی در سال‌های اخیر، باعث شده است از کیفیت علمی مقاله‌ها کاسته شود. گاهی رعایت معیارهای مربوط به ساختار یک مقاله به ضعف محتوا انجامیده است و گاهی توجه به صرفِ محتوا و غافل ماندن از ساختار، باعث کاستی‌هایی در چهارچوب علمی مقاله‌ها شده است. در حوزه ناصرخسرو پژوهی نیز با بازخوانی و نقد مقاله‌های نوشته شده، کاستی‌هایی از نظر ساختاری و محتوایی مشاهده می‌شود که شناخت و بررسی آنها می‌تواند به محققان برای اتخاذ رویکرد اصلاحی کمک کند. در این مقاله آسیب‌های مقاله‌های سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۳ حوزه ناصرخسرو پژوهی بررسی شده و درنهایت نتایجی مانند مناسب نبودن عنوان و موضوع مقاله در بعضی موارد، ناقص بودن ساختار و روش علمی مقاله، مطابق نبودن رشد کمی و کیفی مقاله‌ها، یک جانبه نگری و باقی ماندن ابهامات در خصوص جنبه‌هایی از زندگی و افکار ناصرخسرو به دست آمده است.

کلیدواژه‌ها: ناصرخسرو، مقاله، آسیب‌شناسی، ساختار، محتوا.

1. Golbaf 73@ yahoo.com

1. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

2. ghavam@ferdowsi.um.ac.ir

2. دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد (نویسنده مسئول)

3. taghavi@ferdowsi.um.ac.ir

3. دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۴/۱۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۶/۲۰

مقدمه

ناصرخسرو یکی از شاعرا، نویسنده‌گان و متفکران بزرگ فارسی است که سرشت و سرنوشت مکمل و متقارن او، باعث شده اهمیت آثار و اشعار و جایگاه بی‌همتا و یگانه‌اش مورد توجه پژوهشگران زیادی قرار بگیرد. تاکنون مقاله‌های فراوانی درباره آثار و افکار وی تدوین شده است. تجربه حیات روحانی و عقلانی، تغییر حال، سفر هفت ساله، و پذیرش آگاهانه و خالصانه اصول و عقاید اسماعیلی و به دنبال آن طرح جنبه‌های دینی و زاهدانه در آثار ناصرخسرو و تناسب آن با فضای کلی پس از انقلاب اسلامی، نشر مجلات علمی و ادبی در موضوعات شیعه شناسی، جغرافیا و شهر سازی، جهانگردی، ادبیات تطبیقی، نقد ادبی، زبان شناسی و غیره و نیز تدریس شعر ناصرخسرو و برگزاری کنفرانس و یاد بود در دانشگاهها سبب افزایش کمی نشر مقاله – بخصوص در سال‌های اخیر – درباره ناصرخسرو گردیده است. از نظر مضامین و موضوعات مقاله‌ها دارای تنوع قابل ملاحظه شامل: شعر شناسی و تحلیل اشعار، زندگی نامه ناصرخسرو، شرح و گزارش واژه‌های خاص یا بیت‌ها، بالغت، مطالعات تطبیقی و مقایسه‌ای، نقد ادبی، افکار و عقاید و ... می‌شود. نقد، بررسی و آسیب‌شناسی آثاری که درباره ناصرخسرو و آثارش به نگارش در آمده و شناخت کاستی‌های این مقاله‌ها می‌تواند گامی برای نزدیک شدن به پژوهش علمی مطلوب و علمی به شمار آید.

در این نوشه به بررسی ۳۳۶ مقاله درباره ناصرخسرو و آثارش در فاصله سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۰۰ می‌پردازیم که در نشریات، مجلات و مجموعه مقالات مختلف، به چاپ رسیده است. آسیب‌شناسی مقاله‌ها از دو جنبه ساختاری و محتوایی با هدف کمک به حوزه ناصرخسرو پژوهی و مشخص کردن موضوع‌هایی که کمتر به آن توجه شده است، در این مقاله پیگیری شده است. لازم به ذکر است به دلیل پرهیز از طولانی شدن مطلب، در آوردن مثال‌های قسمت بررسی و تحلیل، فقط به ذکر چند نمونه اکتفا شده است.

در این مقاله سعی خواهیم کرد به سؤال‌هایی مانند اینکه مقاله‌های نوشته شده درباره ناصرخسرو از نظر موضوعی به چند حوزه و با چه تعداد و درصدی در هر حوزه نگارش یافته‌اند و اینکه در چه بازه زمانی از ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰ بیشتر بوده و چه دلایلی داشته است، پاسخ دهیم. نقد روش شناسی مقاله‌ها و محتوا و اصلت موضوعی از دیگر مواردی است که در این مقاله به آن پرداخته خواهد شد. فرضیه‌ها نیز می‌تواند مبنی بر سؤال‌ها چنین باشد:

مقاله‌های نوشته شده درباره ناصر خسرو در حوزه‌های شعر شناسی، افکار و عقاید، مقایسه شعر و نثر ناصر خسرو با شاعران و نویسنندگان فارسی و عربی، دیدگاهها و ویژگی‌های زبانی اشعار و آثار ناصر خسرو است. با توجه به اینکه در مجلات ادبی جنبه شاعری ناصر خسرو بر دیگر جنبه‌های شخصیت او غلبه دارد، مقاله‌های مربوط به دسته شعر شناسی بیشترین بسامد را دارد.

طرح مباحث دینی و اخلاقی در آثار ناصر خسرو به دلیل تناسب آن با فضای کلی ایران پس از انقلاب اسلامی و نشر مجلات علمی و ادبی و تدریس شعر ناصر خسرو و برگزاری کنفرانس علمی و بزرگداشت شاعر در دانشگاهها سبب افزایش کمی نشر مقاله درباره ناصر خسرو در بعضی مقاطع تاریخی گردیده است.

اکثر مقاله‌های به چاپ رسیده تا دهه هفتاد روش و ساختار علمی دانشگاهی و مقبول امروزی را ندارند و مقالات بعد از این دهه با معیارهای دانشگاهی امروزی انتشار یافته‌اند.

۱- بررسی و تحلیل مقاله‌ها بر اساس عناصر ساختاری و محتوایی.

۱-۱- آسیب‌های ساختاری مقاله‌های حوزه ناصر خسرو پژوهی از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰.

۱-۱-۱- مناسب نبودن عنوان مقاله با موضوع آن.

عنوان یک مقاله از اهمیت خاص خود برخوردار است و رمزی از موفقیت یک مقاله به حساب می‌آید، بر همین اساس عنوان باید با موضوع و محتوای آن تناسب و همخوانی لازم را داشته باشد، تا بتواند گویای محتوای اصلی مقاله باشد و رهنمونی باشد برای خواننده به محتوا و موضوع آن. جدای از ویژگی‌هایی که برای عنوان یک مقاله از قبیل: محدود و خاص بودن، کوتاه بودن، روش‌ن بدون ابهام، جذابیت، و دلالتگر، ذکر کرده اند؛ «عنوان، هویت مقاله و محتوای آن و هدف اصلی تحقیق را به نمایش می‌گذارد» (فتحی، ۱۳۸۹: ۱۶۲) و باید حاوی متغیرهای اصلی مقاله باشد. لذا چنانچه عنوان فاقد ویژگی‌های خاص خود باشد، و از طرفی با موضوع نیز تناسب پیدا نکند، عاملی برای کاست اعتبار علمی مقاله خواهد بود.

در بررسی مقاله‌هایی که در حوزه ناصر خسرو پژوهی در سال‌های مورد نظر نوشته شده، در بعضی موارد عدم تناسب بین عنوان و موضوع دیده می‌شود. به عنوان مثال: در مقاله «شرحی دیگر بر دیوان ناصر خسرو» (عیدگاه طرقهای، ۱۳۸۶: ۴۰-۴۳) استبط اوکیه خواننده از مقاله در حقیقت شرح

و توضیح دیوان ناصرخسرو است، در حالی که موضوع اصلی مقاله نقد و پیشنهاد بر کتاب شرحی دیگر بر دیوان ناصرخسرو تألیف محمد حسین محمدی و محمد رضا بزرگر خالقی است و بهتر بود عنوان مقاله «نقد و پیشنهاد بر شرحی دیگر دیوان ناصرخسرو» و یا از این قبیل می‌بود. موضوع اصلی مقاله «ناصرخسرو و مناسک حج» (اشرف زاده، ۱۳۸۶: ۶۷-۸۴) نقد یک قصیده از ناصرخسرو با موضوع حج و تطبیق آن با گفتگوی منسوب به امام زین العابدین (ع) و شبلی نامی است، ولی با خواندن عنوان، در ابتدا موضوع دیگر به ذهن خواننده می‌رسد و باید عنوان براساس این تطبیق انتخاب می‌شد. عنوان مقاله «بازتاب محیط زیست و درختان در دیوان ناصرخسرو قادیانی»، (ایرج پور و نجفی آذر، ۱۳۹۳)، یک عنوان کلی است؛ در حالی که مطالب مقاله فقط اختصاص به کاربرد درخت در شعر ناصرخسرو دارد و بهتر بود عنوان «درخت در شعر ناصرخسرو» انتخاب می‌شد. همچنین عنوان مقاله «نقد شیوه‌های تأثیر پذیری در شعر ناصرخسرو» (موسوی و ذوالفقاری، ۱۳۸۴: ۵۷-۷۸) یک عنوان کلی است و بهتر بود با توجه به متن و محتوای مقاله عنوان مقاله «نقد شیوه‌های تأثیر پذیری از قرآن و حدیث در شعر ناصرخسرو» می‌بود.

این ناهماهنگی که بین عنوان و محتوا در مثال‌های بالا و یا سایر موارد دیده می‌شود باعث پراکندگی و عدم انسجام در مطالب مقاله‌ها شده است.

۱-۲-۱-۱- ناقص بودن ساختار مقاله

اجزای تشکیل دهنده یک مقاله پژوهشی، به ترتیب از آغاز تا پایان عبارت است از: ۱- برگه رویه ۲- عنوان ۳- چکیده ۴- کلیدواژه ۵- مقدمه ۶- بدنه نوشتار ۷- نتیجه گیری ۸- پی نوشت ها ۹- منابع. در بررسی مقاله‌های حوزه ناصرخسرو در سال‌های مورد نظر، بسیاری از مقاله‌ها بخصوص درسال‌های قبل از سال ۸۰ (۱۳۷۱-۱۳۸۰) فاقد روش و ساختار مجلات علمی و دانشگاهی و قابل قبول صدی هم که دارای مقدمه و نتیجه گیری و یا فهرست منابع هستند، مقدمه و نتیجه گیری تمامی آن بدون عنوان و به طور ضمنی آورده شده است.

«مقدمه خلاء آگاهی میان نویسنده و خواننده را پر می‌کند» (فتوحی، ۱۳۸۹: ۱۶۹). ولی خیلی از مقاله‌هایی که در فاصله سال‌های ۱۳۸۰-۱۳۸۰ نوشته شده‌اند یا فاقد مقدمه هستند و یا در صد کمی

هم که دارای مقدمه هستند، مقدمه آن به طور ضمنی و خیلی خلاصه و بدون معرفی مسئله تحقیق، پیشینه علمی پژوهش و بیان فرضیه و استدلال و یا معرفی روش تحقیق است.

نتیجه گیری بخشی دیگر از ساختار یک مقاله است و مرجع تصمیم گیری خوانندگان، داوران و استادان در اهمیت علمی مقاله هست. نتیجه گیری نیز در مقاله‌های بین سال‌های ۱۳۰۰-۱۳۸۰ خیلی کم مورد توجه قرار گرفته و یا اگر هم به آن توجه شده، نتیجه گیری‌ها بدون ذکر عنوان و به طور ضمنی آمده و بایدها و نبایدهای یک نتیجه گیری خوب در آن رعایت نشده است.

کتاب شناسی منابع به عنوان آخرین بخش ساختاری مقاله علمی، هر چند که به نسبت سایر بخش‌ها در صد بیشتری را به خود اختصاص داده است، ولی در بررسی آن اشکال‌های نگارشی دیده می‌شود که نیاز به ویراستاری مجدد دارد. و از سال ۱۳۸۱ به بعد است که مقاله‌ها بیشتر ساختار مجلات دانشگاهی و علمی به خود گرفته، و اصول علمی مقاله‌نویسی در اغلب رعایت شده است.

جدول ۱. ساختار مقاله‌نویسی در حوزه ناصر خسرو پژوهی در سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰

ردیف	درای غیرمعنی	دارای نتیجه گیری				دارای مقدمه				ردیف	درای و بازه	درای و تردید	درای و تأکید	عداد مقاله‌های	جه	
		ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف							
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲	۱۰	۱۳۹۳-۱۳۰۰
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۴۰	۱۳۹۳-۱۳۰۰
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	-۱	۳۰	۱۳۹۳-۱۳۰۰
۲	-	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۰	۱۰	۱۳۹۳-۱۳۰۰

ادامه حدول ۱

جدول ۱ نشان‌دهنده ساختار مقاله‌نویسی در حوزه ناصرخسروپژوهی از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰ می‌باشد. همان‌گونه که نتایج جدول نشان می‌دهد، از سال ۱۳۰۰ تا ۱۳۳۰ یعنی در سه‌دهه ابتدایی، هیچ‌کدام از مقالات نوشتۀ شده ساختار مقاله‌نویسی یعنی روش و ساختار مجلات علمی دانشگاهی را رعایت نکرده‌اند. لازم به ذکر است تمامی مقالات تألیف‌شده در سال‌های ۱۳۳۱ تا ۱۳۸۰، فاقد چکیده

و کلیدوازه می‌باشند. از طرفی ۸۰ درصد مقالات نوشته شده در دهه چهارم، ۲۲ درصد در دهه پنجم، ۴۲/۹ درصد در دهه ششم، ۶۷ درصد در دهه هفتم و ۴۰/۵ درصد در دهه هشتم، دارای مقدمه بدون عنوان و به‌طور ضمنی می‌باشند. همچنین از سال ۱۳۴۱ تا ۱۳۵۰، ۱۱ درصد مقالات تألیف شده، دارای نتیجه‌گیری بوده‌اند، این در حالی است که در دهه ششم، تعداد مقالاتی که نتیجه‌گیری در آن‌ها ذکر شده است به ۱۷/۹ درصد افزایش یافته و پس از آن در سال‌های ۱۳۶۱ تا ۱۳۸۰، در این زمینه کاهش چشمگیری وجود دارد (۶/۳ درصد در دهه هفتم و ۵/۴ درصد در دهه هشتم).

۱-۳-۳- بی توجهی و یا کم توجهی به منابع اصلی و پیشین و رعایت نکردن اصول ارجاع نویسی:

یکی از ملاک‌های اعتبار یک نوشتۀ پژوهشی، منابع و مراجعی است که نویسنده در نگارش از آن بهره برده است. توجه نویسنده به پیشینۀ پژوهش خود و استفاده درست از منابع با تأکید بر منابع اصلی و علمی، باعث عدم تکرار و رسیدن به نکات تازه‌تر خواهد شد و به تبع آن ارزش علمی نوشتۀ را ارتقاء خواهد بخشید. برخی از نویسندگان مقاله‌های حوزه ناصرخسرو در استناد به منابع از چاپ‌های نامعتبر و یا با اعتبار کم‌تر آثار ناصرخسرو بخصوص در استفاده از دیوان بهره برده‌اند. به عنوان مثال: نویسندگان مقاله‌های «دنیا در پنهان اشعار ناصرخسرو»، (رزاقي شبستری، ۱۳۹۲: ۵۶-۳۳)، «وجه وجه دین»، (ابوالحسنی، ۱۳۹۲: ۲۳-۲۴) «نقد شعر غنایی و غزل از دیدگاه ناصرخسرو»، (مشتاق مهر، ۱۳۷۷: ۱۵۲-۱۳۷) به دیوان ناصرخسرو به تصحیح و چاپ نصرالله تقوی توجه داشته‌اند تا تصحیح مجتبی مینوی و مهدی محقق. یا بعضی نویسندگان از هر دو تصحیح مذکور در یک مقاله بهره برده‌اند. «چند نکته در دیوان ناصرخسرو»، (سلمی، ۱۳۶۷: ۱۱۹-۱۲۸) و «ناصرخسرو و تأویل مناسک حج» (اشرف زاده، ۱۳۸۶: ۶۷-۸۴).

در بعضی از فهرست‌های منابع مقاله‌ها، فقط به ذکر نام منع اکتفا شده و تصحیح و چاپ آن مشخص نیست. «منشأ و معنای عقل در اندیشه ناصرخسرو»، (مسکوب، ۱۳۶۸: ۴۰۵-۴۲۹) و یا همانطور که در جدول شماره یک مشاهده می‌شود، در صد زیادی از مقاله‌ها فاقد فهرست منابع است و حاکی از این است که نویسندگان یا به منابع پیشین توجه ننموده‌اند و یا اگر توجه داشته‌اند، در ارجاع دادن به آن کوتاهی کرده‌اند. این وضعیت در مقاله‌های: «آب در اندیشه و شعر ناصرخسرو»، (طاهری مبارکه، ۱۳۷۶: ۱۲-۱۴) «جستاری در باره زندانی یمگان دره»، (وزیری، ۱۳۷۱: ۳۴-۳۵) «سکته

عروضی در شعر فارسی»، (دبیران و درواری، ۱۳۹۳: ۵۳-۶۸) «خطاب استدلالی در شعر ناصرخسرو قبادیانی و کمیت بن زید اسدی»، (ایمانیان، ۱۳۹۳: ۲۳-۱) «بررسی معماری استحکامات در سفر نامه ناصرخسرو»، (حسینی زاده و ذبیح نیا، ۱۳۹۲: ۱۱۲-۱۲۵) «مفاهیم عربی و قرآنی در قصاید ناصرخسرو»، (اصفهانی عمرانی و پور زاد، ۱۳۹۳: ۱۱۳-۱۲۷) مشاهده می‌شود. در بعضی مقاله‌ها یکدستی در نوشتن ارجاعات رعایت نشده مثل «سفر هفت ساله ناصرخسرو» (گلرخ، ۱۳۸۷: ۱۱-۲۲) و مقاله «تصحیح چند بیت از دیوان ناصرخسرو»، (یلمه‌ها، ۱۳۸۸: ۱۴۹-۱۳۷). جدول شماره ۱ نشان می‌دهد که در دهه چهارم تنها یک مقاله دارای فهرست منابع بوده است در حالی که در دهه ششم، ۲۱/۴ درصد، در دهه هفتم، ۱۸/۸ درصد و در دهه هشتم، ۳۵/۱ درصد از مقالات، دارای فهرست منابع بوده‌اند. نکته حائز اهمیت، مقالات تألیف شده در سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۳ می‌باشند که در اغلب آن‌ها، روش و ساختار مجلات علمی دانشگاهی مقاله‌نویسی رعایت شده است به طوری که در دهه نهم، ۵۶/۹ درصد مقالات دارای چکیده، ۵۳/۶ درصد دارای کلیدواژه، ۸۴/۳ درصد دارای مقدمه (ضمی و عنوان‌دار)، ۷۲/۶ درصد دارای نتیجه‌گیری (ضمی و عنوان‌دار) و ۶۷/۹ درصد دارای فهرست منابع می‌باشند. مقاله‌های تألیف شده در سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ نیز دارای چکیده (٪. ۸۷/۳)، کلیدواژه (٪. ۸۵/۵)، مقدمه (٪. ۸۷/۳)، نتیجه‌گیری (٪. ۸۳/۶) و فهرست منابع (٪. ۸۹) بوده‌اند. در مجموع از بین ۳۳۶ مقاله نوشته شده در حوزه ناصرخسروپژوهی، از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۳ ۴۰/۲ درصد دارای چکیده (٪. ۵۹/۸)، ۳۸/۴ درصد دارای کلیدواژه (٪. ۶۱/۶)، ۶۷/۴ درصد دارای مقدمه (٪. ۳۳/۶)، فاقد چکیده، ۵۰/۹ درصد دارای نتیجه‌گیری (٪. ۴۹/۱)، ۴۰/۲ درصد دارای فهرست منابع (٪. ۴۵/۸)، فاقد منابع می‌باشند. بنابراین مقالات بعد از دهه‌های هفتاد و هشتاد، اغلب ساختار مجلات علمی - دانشگاهی را رعایت نموده و در مجلات معتبر به چاپ رسیده‌اند. یکی دیگر از اشکال‌هایی که در این بحث متوجه مقاله‌ها هست، عدم توجه نویسنده‌گان به مقاله‌هایی هست که قبل از مقاله آنان با همان موضوع نگارش شده است و بیشتر از کتاب‌ها به عنوان منع در نوشتن مقاله استفاده شده که این امر باعث شده موضوع بعضی از مقاله‌ها تکراری باشد مثال: «طنز در اشعار ناصرخسرو»، (بابا صفری، ۱۳۸۴: ۱۱۳-۱۴۴) و «طنز در اشعار ناصرخسرو»، (خان محمدی، ۱۳۷۷: ۲۳۳-۲۴۱). گاهی اوقات هم در بررسی مقاله‌ها مشاهده می‌شود که عنوان بکر و تازه است، اما محتوای مقاله، مطالبی تکراری است. به عنوان مثال در مقاله «روش بیان آموزه‌های دینی، عقلی و

علمی در مهم‌ترین اشعار دیوان ناصر خسرو» (گلی آیسک، ۱۳۹۳: ۱۴۳۶-۱۴۵۰)، محتوای مقاله تلفیقی از شیوه‌های بلاغی به کار رفته در شعر ناصر خسرو، و تفکر دینی و مذهبی او هست که با این عنوان بیان شده است. یا مقاله «سبک فردی ناصر خسرو» (حیدری، ۱۳۹۱: --) که عنوانی جدید و موضوعی جدید است، ولی محتوای مقاله، مطالبی است که به صورت پراکنده و متناسب با موضوعات دیگر، در نوشته‌های دیگران بیان شده است. عنوان مقاله «بررسی معماری استحکامات در سفرنامه ناصر خسرو» (حسین زاده، ۱۳۹۲: ۱۱۲-۱۲۵)، نیز از تازگی برخوردار است، ولی متن و محتوا تازگی ندارد و آنچه در محتوا آمده، در نوشته‌های دیگران با عنوانی دیگر آمده است.

۱-۴- وجود اشکالات نگارشی در مقاله هابه دلیل عدم ویرستاری و یا ویراستاری دقیق.

رعایت اصول درست نویسی و به کار بردن علایم نگارش در نوشتن مطالب جدای از اینکه باعث زیبایی ظاهری نوشته می‌شود، به درک و سهولت بیشتر و بهتر مطالب کمک شایانی خواهد کرد. مقاله «بیان ضرورت علم در تأییف و آثار ناصر خسرو» (جعفری و ستوده، ۱۳۹۱: ۵۴-۶۱). در به کار بردن نشانه‌های نگارشی و تنظیم مطالب نیاز به بازنگری دارد. مقاله‌های «بررسی دیدگاه ناصر خسرو در باب مردم عامه» (عباسی و صلاحی، ۱۳۹۲: --)، «نگاهی به بازتاب مسائل اجتماعی در دیوان ناصر خسرو قبادیانی» (صفری؛ موسوی و کافتری، ۱۳۹۱: --) «بررسی جامعه شناختی سفرنامه ناصر خسرو» (زکی، ۱۳۷۶: ۶۷-۶۹) نیز همین طور نیاز به ویراستاری مجدد دارد.

۲- آسیب‌های محتوایی مقاله‌های حوزه ناصر خسرو پژوهی از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۳.

۲-۱- رشد کمی و چشمگیر مقاله‌ها در برگزاری یادواره‌ها و کنگره‌ها

تعداد مقاله‌های علمی، شاخصی است که حاکی از رشد کمی پژوهش و تحقیقات در فضای دانشگاهی است، ولی برای به دست آوردن تصویر جامع از توان علمی یک کشور باید کیفیت پژوهش را هم مورد توجه قرار داد. تغییرات متعدد آینین نامه‌ای، عدم رعایت استانداردهای پژوهش، رشد سریع تعداد دانشجویان مقاطع تحصیلات تکمیلی و برگزاری زیاد یادواره‌ها و کنگره‌ها که اغلب هم با هدف جذب منافع مادی برگزار می‌شود و مواردی از این قبیل، باعث رشد کمی مقاله‌ها در ایران شده است، به طوری که در سال ۲۰۱۱ میلادی مجله «نیچر» آماری ارائه داد که براسا آن، ایران

را با رشد ۲۰ درصدی تولید مقالات علمی، پرستاب‌ترین کشور از این حیث در دنیا معرفی کرد. این رشد را می‌توان بیانگر افزایش مطالعه و پژوهش‌های کمی و تئوری در دانشگاه‌ها در بین استادان و دانشجویان دانست، که به خودی خود امری مثبت تلقی می‌شود، حال آن که رشد کمی مقالات فقط بخشی از میزان تولید علم در یک کشور را نشان می‌دهد و مواردی از قبیل زیر ساخت‌های پژوهشی جدید، کیفیت مقالات، کاربردی شدن آنها و در ساده‌ترین حالت میزان ارجاعات و استناد به این مقالات تولید شده در مقاله‌های جدیدتر بین المللی نیز نقش مهمی در رشد علمی کشور دارد.

در حوزه ناصرخسرو پژوهی نیز بخصوص از سال ۸۱ به بعد شاهد رشد کمی و چشمگیر مقاله‌ها با توجه به توضیحات فوق بوده‌ایم که ارائه اغلب آن در یادواره‌ها و کنگره‌ها و نه در مجلات معتبر علمی و پژوهشی موید ضعف علمی این نوع مقاله‌هاست. به طوری که از مجموع ۳۳۶ مقاله بررسی شده در سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۹۳، ۲۰۸ مقاله (۶۱٪ کل مقالات) مربوط به سال‌های ۸۱ تا ۹۳ می‌باشد.

جدول ۲. توزیع زمانی مقاله‌ها از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۰

جهة	۱۳۹۰	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۱	۴(۱۰۰)۶	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۲	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۳	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۴	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۵	-	-	-	-	(۱۰۰)۳	-	-	-	-	-	-
۶	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۷	(۱۰۰)۶	-	-	-	-	-	-	-	(۲۰)۱	-	-
۸	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۹	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	(۱۱/۱)۱	-	-	(۱۱/۱)۱
۱۰	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۱۱	-	-	-	(۱/۸)۱	(۳/۶)۴	(۳/۶)۲	(۸/۶)۲	(۷/۱)۴	(۷/۱)۲	-	(۳/۶)۲
۱۲	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۱۳	(۱۱/۷)۲	(۲۰)۲	(۱۲/۵)۲	(۱۲/۵)۲	-	(۷/۳)۱	(۷/۳)۱	(۱/۱۲)۲	-	(۶/۳)۱	۱۳۹۰
۱۴	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۱۵	(۱۷/۲)۱	(۸/۱)۲	(۱۰/۹)۲	(۱۰/۹)۲	(۱۶/۲)۲	(۲/۸)۲	(۸/۱)۲	(۸/۱)۲	(۸/۱)۲	(۵/۱)۲	۱۳۹۰
۱۶	۱۳۹۷	۱۳۹۹	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۱۷	(۱۴/۳)۲	(۱۱/۸)۱۸	(۶/۲)۱۴	(۶/۲)۱۷	(۷/۲)۱۰	(۰/۹)۹	(۹/۸)۱۰	(۷/۲)۱۱	(۲/۲)۱۷	(۷/۲)۱۰	۱۳۹۰
۱۸									۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰
۱۹								(۳۸/۱)۸	(۳۰/۹)۱۷	(۳۷/۲)۱۰	۱۳۹۰

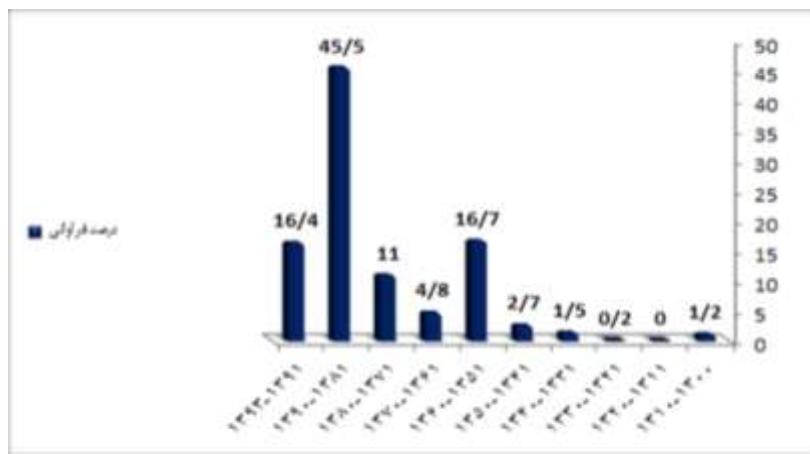
*اعداد داخل نماد ()، نشان‌دهنده درصد در هر دوره می‌باشند.

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، مقالاتی که درباره ناصر خسرو و اشعار و افکارش تأثیر شده است، از سال ۸۱ به بعد افزایش چشمگیری یافته است. به طوری که از سال ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۳ قریب به ۲۰۸ مقاله (۶۱٪ کل مقالات) درباره ناصر خسرو و آثارش نوشته شده است. با توجه به این که ناصر خسرو از شاعران متعدد ادب فارسی است و ساختار اجتماعی، تضاد طبقاتی، مسائل اقتصادی، شیوه طبابت، وضعیت دینی و باورها و فرهنگ عامه در اشعار و آثار وی بازتاب یافته است، پس از انقلاب اسلامی، با توجه به متناسب‌بودن جنبه‌های دینی و اخلاقی آثار ناصر خسرو، تأثیر مقالات درباره او و آثارش افزایش یافته است.

جدول ۳. توزیع فراوانی زمانی مقاله‌ها

درصد	تعداد مقاله	زمان
۱/۲	۴	۱۳۰۰-۱۳۱۰
۰	۰	۱۳۱۱-۱۳۲۰
۰/۲	۱	۱۳۲۱-۱۳۳۰
۱/۵	۵	۱۳۳۱-۱۳۴۰
۲/۷	۹	۱۳۴۱-۱۳۵۰
۱۶/۷	۵۶	۱۳۵۱-۱۳۶۰
۴/۸	۱۶	۱۳۶۱-۱۳۷۰
۱۱	۳۷	۱۳۷۱-۱۳۸۰
۴۵/۵	۱۵۳	۱۳۸۱-۱۳۹۰
۱۶/۴	۵۵	۱۳۹۱-۱۳۹۳
۱۰۰	۳۳۶	جمع

نتایج جدول ۳ حاکی از آن است که تعداد کل مقالات نوشته شده در حوزه ناصر خسرو پژوهی در سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰ عدد می‌باشد که نزدیک به ۵۰ درصد مقالات بررسی شده مربوط به دهه هشتم یعنی سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۰ است. همچنین در سال‌های ۱۳۱۱ تا ۱۳۳۰ کمترین میزان پژوهش در حوزه ناصر خسرو انجام گرفته است.

نمودار ۱. توزیع زمانی مقاله‌ها

۲-۲- کم توجهی نویسنده‌گان به مقاله‌ها و پژوهش‌های قبلی و عدم بهره گیری از آن.

پژوهشگر پیش از اقدام به پژوهش، نیازمند توجه و بررسی یافته‌های علمی پژوهشگران قبل از خود است، تا بتواند یافت‌های جدید خود را گسترش دهد و از طرفی دیگر همانطور که اشاره شد یکی از ملاک‌ها و معیارهای یک مقاله علمی و پژوهشی میزان ارجاعات و استنادات به آن است. در بررسی مقاله‌های حوزه ناصرخسرو در زمان مورد بحث آنچه مشاهده می‌شود، عدم بهره گیری نویسنده‌گان مقاله‌ها از مقاله‌های پیشین است و در این حوزه بیشتر به کتاب‌ها ارجاع داده شده تا مقاله‌ها. مقاله‌هایی که بیشتر مورد استناد و ارجاع قرار گرفته‌اند، مقاله‌های مربوط به دهه ۶۰ است که در یادنامه ناصرخسرو ارائه و به چاپ رسیده‌اند. از مجموع ۳۳۶ مقاله فقط ۳۸ مقاله به مقاله‌های قبل از خود ارجاع داده‌اند که دلیلی بر کمی توجهی نویسنده‌گان به مقاله‌ها و پژوهش‌های قبلی می‌باشد.

در بعضی موارد هم مشاهده می‌شود که یک یا چند مقاله انگشت شمار بارها مورد استناد قرار گرفته است و اکثر مقاله‌ها علی رغم این که محتوایی قوی دارند و در مجلات معتبر علمی - پژوهشی نیز به چاپ رسیده‌اند، مورد استناد قرار نگرفته‌اند.

۳-۲- پرداختن به مسائل حاشیه‌ای که دور از موضوع اصلی مقاله هست.

یکی از آسیب‌هایی که در بعضی از مقاله‌ها دیده می‌شود، این است که نویسنده در عوض این که با توجه به عنوان مقاله متمرکز بر موضوع اصلی بشود، در متن بیشتر به مسائل حاشیه‌ای توجه می‌کند.

به عنوان مثال در مقاله «ناصرخسرو، مظہر خرد و بیدادگری» (—، ۱۳۷۰: ۳۲-۳۶) نویسنده (نامشخص) به جای پرداختن به اصل موضوع، به معرفی کامل ناصرخسرو و روزگارش، تحصیلات و معرفی آثار ناصرخسرو که تکراری است، پرداخته است و هیچ اشاره‌ای به بحث خرد و بیدادگری در مقاله نشده است. با توجه به تازگی عنوان چنانچه نویسنده حول محور اصلی موضوع مطلب می‌نوشت، مقاله‌ای خوب از کار در می‌آمد. در مقاله «نگاهی نو به روزگار ناصرخسرو» (قبادیانی، ۱۳۷۶: ۸۶-۱۰۸)، نویسنده هیچ نگاه تازه و جدیدی به روزگار و یا حتی خود ناصرخسرو نداشته است و بیشتر به معرفی ناصرخسرو، دین و مذهبش، و خدمات فرهنگی و مذهبی او در بدخشنان توجه شده و مباحثی مختلف در متن مقاله ذکر شده که با عنوان تناسب چندانی ندارد و بیان آن در این مقاله ضرورتی نداشت. این وضعیت در مقاله «ناصرخسرو در سفرنامه» (سلطانی، ۱۳۷۸: ۱۴-۲۵) نیز مشاهده می‌شود.

۲-۴- تفسیر شخصی از متن ناصرخسرو با توجه به باورهای نویسنده.

در بررسی مقاله‌های حوزه ناصرخسرو پژوهی، در بعضی مقاله‌ها مشاهده می‌شود که نویسنده بیشتر نظر و برداشت شخصی خود را بر اساس شعر یا متن‌های دیگر آثار ناصرخسرو دخیل کرده است. در مقاله «جلوه‌های شاعری ناصرخسرو» (افسرده، ۱۳۷۴: ۱۵۳-۱۶۰) نویسنده پس از بیان توضیح درباره کلیت شعر ناصرخسرو، به بیان جلوه‌هایی از شعرش مثل: سهل و ممتنع بودن آن، استفاده از وزن‌های شاد و موافق، غلوه‌های زیبا، بازی با لغات و وجود دور نمایی از رندی مانند رندی حافظ در شعر ناصرخسرو اشاره می‌کند، که کمتر مورد اعتقاد دیگر پژوهشگران هست و بیشتر میین نظر شخصی نویسنده نسبت به شعر او هست. یا مقاله «ناصرخسرو، مظہر خرد و بیدادگری» (—، ۱۳۷۰: ۳۶-۳۲) در حقیقت یک توصیف شخصی از ناصرخسرو براساس اطلاعات خود نویسنده است. نویسنده مقاله «ایران و اسطوره‌های ایرانی در شعر ناصرخسرو» (طاهری مبارکه، ۱۳۷۵: ۵۱-۵۷)، فقط به دیوان ناصرخسرو نظر داشته و بدون استفاده از منبع یا منابعی دیگر تلقی شخصی خود را از موضوع با توجه به شعرش نوشتene شده است. این وضعیت در مقاله‌های «درخت آسوریک در لفظ دری در قصیده ناصرخسرو» (وزیری، ۱۳۷۸: ۳۸-۳۹)، «مبارزی از دیار بلخ» (مسکری، ۱۳۷۳: ۳۶-

(۳۷) نیز مشاهده می‌شود. اعمال نظر شخصی نویسنده مقاله «اندیشه‌های فلسفی ناصرخسرو» (ضیاء نور، ۱۳۶۱: ۲۶۳-۲۸۰)، در خصوص اندیشه‌های فلسفی او کاملاً مشهود است.

۵-۲- وجود ابهامات مربوط به انتساب سفرنامه به ناصرخسرو، مذهبش، و اینکه فیلسوف است یا متکلم؟

علیرغم این که از نظر کمی و کیفی مقاله‌هایی در خور توجه با موضوع مذهب ناصرخسرو و نیز انتساب سفرنامه موجود به او نوشته شده است، ولی هیچ یک نتوانسته است، با دلایلی قاطع موضوع را قطعی بیان کند، تا بتواند ابهامات موجود در ذهن خواننده و یا علاقمند به موضوع را رفع نماید. مقاله‌های «ناصرخسرو و نسبت روحانی او» (محقق، ۱۳۴۷: ۳۹-۴۶)، «علوی بودن ناصرخسرو» (محقق، ۱۳۴۰: ۴۱-۴۵)، «زندگی و اندیشه‌های ناصرخسرو» (رجی، ۱۳۸۰: ۴۰-۴۸)، «اشتهر ناصرخسرو به علوی» (امین، ۱۳۵۱: ۳۷-۳۹) «دلایلی منطقی ناصرخسرو برای تغییر مذهب خود چه بود؟» (وزین پور، ۱۳۵۸: ۱۲۸-۱۴۸) و مطالب پراکنده‌ای که در سایر مقاله‌ها درباره مذهب ناصرخسرو بیان شده، هر چند که تاکید بر اسماعیلی بودن او دارند، ولی این ابهام که آیا ناصرخسرو از ابتدا مذهب اسماعیلی داشته یا بعد از حنفی به اسماعیلی تغییر مذهب داده؟ آیا ناصرخسرو علوی بوده یا فاطمی؟ منظور از علوی بودن او چیست؟ آیا نسبت علوی به ناصرخسرو یک نسبت جسمانی است یا روحانی و معنوی؟ هنوز وجود دارد.

در خصوص سفرنامه نیز همین ابهام وجود دارد، نویسنده‌گان مقاله‌هایی مثل «چهره ناصرخسرو در سفرنامه»، (سلطانی، ۱۴: ۱۳۷۸-۲۵)، «نگاهی نو به سفرنامه ناصرخسرو» (شققی، ۲۳۱: ۱۳۷۳-۲۴۲)، «جستاری درباره زندانی یمگان دره» (وزیری، ۱۳۷۷: ۳۴-۳۵) نکته‌ای چند درباره سفرنامه و مسیر ناصرخسرو» (دبیر سیاقی، ۱۴۷: ۱۳۵۳-۱۵)، آیا سفرنامه ناصرخسرو تلخیصی است از متن مفصل ترجمه» (امیری، ۱۳۵۳: ۷۱-۸۲)، جواب قاطعی به این سؤالات که آیات سفرنامه تلخیصی است از یک متن مفصل؟ آیا سفرنامه متعلق به ناصرخسرو است؟ نداده‌اند.

دیدگاه ناصرخسرو نسبت به فلسفه و افکار و عقاید کلامی او، با توجه به مقاله‌هایی که در این خصوص و براساس جامع الحکمتین، زاد المسافرین و خوان اخوان نوشته شده نیز همچنان مهم است. بعضی مثل دکتر شهیدی در مقاله «افکار و عقاید کلامی ناصرخسرو» (شهیدی، ۱۳۵۳: ۷۰۵-

(۷۱). او را نه فیلسوف و حکیم بلکه متکلم می‌دانند، بعضی مثل نویسنده مقاله «حکیم ناصرخسرو» (کولی، ۱۳۵۴: ۴۸-۵۱) او را حکیم می‌دانند و بعضی مثل نویسنده‌گان مقاله‌های «حکیم ناصرخسرو و فلسفه او» (مژده، ۱۳۵۳: ۳۸۹-۳۹۸) و «بینش فلسفی ناصرخسرو قبادیانی» (امین، ۱۴-۱۳۵۵: ۱۶)، با تاکید بر آثاری مثل جامع الحکمتین و خوان اخوان او را در بسیاری از موارد فیلسوف می‌دانند. نکته آخر در این خصوص این که توجه و پرداختن به این مباحث توسط پژوهشگران در سال‌های آخر مورد بحث، به طور کلی کنار گذاشته شده و ابهامات همچنان باقی است.

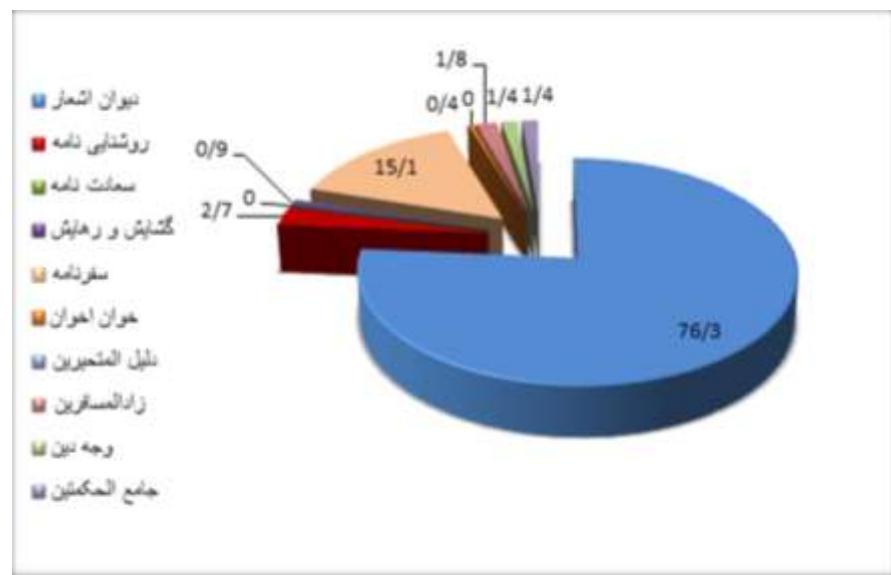
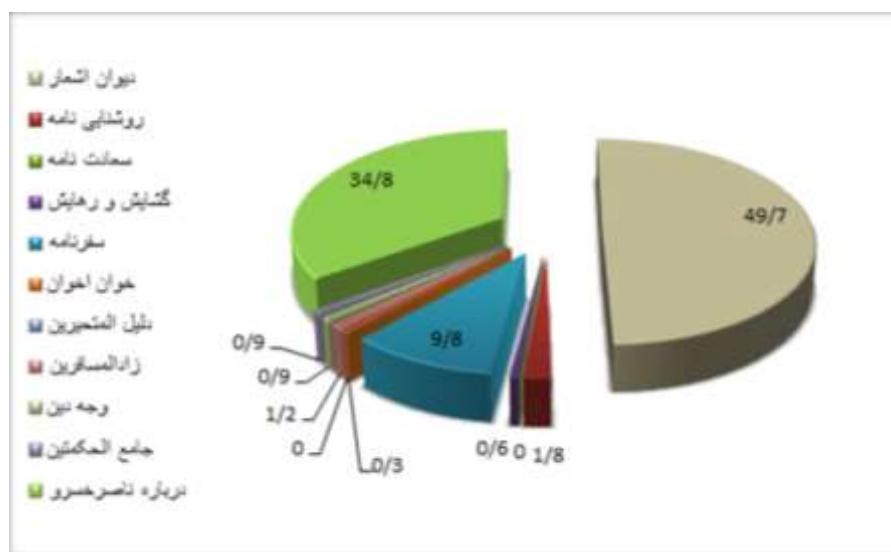
۶-۲- یک جانب نگری در بررسی آثار ناصرخسرو.

با بررسی تعداد ۳۳۶ مقاله از ناصرخسرو، این نکته استنباط می‌شود که بیشترین رویکرد و نگاه نویسنده‌گان و پژوهشگران حوزه ناصرخسرو به شعر او اختصاص یافته و کمتر به نقد و بررسی، تحلیل و توصیف دیگر آثار او توجه شده است، به طوری که بعضی از آثار اصلاً مورد توجه قرار نگرفته است. جدول‌ها و نمودارهای زیر گویای این واقعیت است.

جدول ۴. موضوع مقاله‌ها (بر بنیاد آثار ناصرخسرو)

نام اثر	رویکرد مقاله	درصد	درصد بدون محاسبه ردیف آخر
دیوان اشعار(شعر ناصرخسرو)	۱۶۷	۴۹/۷	۷۷/۳
روشنایی‌نامه	۶	۱/۸	۲/۷
سعادت‌نامه	-	-	-
گشاش و رهایش	۲	۰/۶	۰/۹
سفرنامه	۳۳	۹/۸	۱۵/۱
خوان اخوان	۱	۰/۳	۰/۴
دلیل المتحریین	-	-	-
زاد المسافرین	۴	۱/۲	۱/۸
وجه دین	۳	۰/۹	۱/۴
جامع الحکمتین	۳	۰/۹	۱/۴
درباره ناصرخسرو	۱۱۷	۳۴/۸	جمع: ۱۰۰
جمع کل	۳۳۶	۱۰۰	

نتایج جدول ۴ نشان دهنده این حقیقت است که بیشترین درصد موضوع مقاله‌ها مربوط به دیوان اشعار ناصرخسرو (۴۹/۷٪) و کمترین درصد مربوط به خوان اخوان (۰/۰۳٪) می‌باشد. همچنین دو اثر سعادت‌نامه و دلیل‌المتحیرین نیز به عنوان موضوع مقاله مورد بررسی قرار نگرفته‌اند.

نمودار ۲. موضوعی مقاله‌ها

جدول ۵. توزیع زمانی مقاله‌ها (بر بنیاد آثار ناصر خسرو) در سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۰۰

اکثر مقاله‌های نوشته شده بر بنیاد آثار ناصرخسرو، مربوط به دهه ششم یعنی سال‌های ۱۳۵۱ تا ۱۳۶۰ و دهه نهم یعنی سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۰ می‌باشند. نکته حائز اهمیت این است که دیوان اشعار او در تمامی دوره‌ها بجز سال‌های ۱۳۱۱ تا ۱۳۲۰، به عنوان موضوع مقالات مورد استفاده قرار گرفته است و سفرنامه نیز از سال ۱۳۳۱ به بعد مورد توجه پژوهشگران بوده است.

۷-۲- یک جانب نگری موضوعی در حوزه ناصرخسروپژوهی

با بررسی موضوعی تعداد ۳۳۶ مقاله حوزه ناصرخسروپژوهی از سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۰۰ مشخص می‌شود، از نظر موضوعی نیز به بعضی از موضوعات توجه بیشتر و به بعضی کمتر و به بعضی اصلاً توجهی نشده است و شاید توجه بیشتر نویسنده‌گان به یک موضوع مثل شعر شناسی ناصرخسرو باعث شده در خیلی از موارد مطالب و محتوای مقاله‌ها تکراری گردد و از تازگی خاص برخوردار نباشد و در عوض بعضی از موضوعات مثل فرهنگ عامه در نگاه و آثار ناصرخسرو، مباحث روان شناختی، مباحث هنری و زیبا شناختی، نسخه شناسی و تصحیح متن آثار متشر، نقش و جایگاه زن و طبقات اجتماعی در شعر و آثارش، آرمان گرائی، جامعه شناسی ادبیات و از این قبیل در بررسی آثار و شناخت افکار و دیدگاه‌های او یا مورد غفلت قرار گیرد و یا کمتر مورد توجه باشد. جدول و نمودار زیر گویای مطالب است.

جدول ۶. توزیع فراوانی موضوعی مقاله‌های حوزه ناصرخسروپژوهی در سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰

درصد	تعداد مقالات	موضوع مقاله
۸/۹	۳۰	بررسی کلی زندگی، شخصیت و مقام ناصرخسرو
۱/۲	۴	بررسی تاریخ اجتماعی زمان ناصرخسرو
۱۵/۲	۵۱	اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی ناصرخسرو
۱۰/۱	۳۴	مقایسه ناصرخسرو و شاعران و اندیشمندان دیگر
۳/۹	۱۳	معرفی و نقد نوشهایی که در پیوند با ناصرخسرو پیدید آمده‌اند
۲/۴	۸	نسخه‌شناسی و کتاب‌شناسی ناصرخسرو
۱۰/۴	۳۵	شعر شناسی و بررسی واژگانی، دستوری، سبکی و معنی بیت‌ها و عبارت‌ها
۱۵/۸	۵۳	بررسی مضمون شعر ناصرخسرو
۱/۸	۶	تأکید بر قوت ناصرخسرو در کلام و جایگاه شعر او
۵/۱	۱۷	شناخت آثار متشر ناصرخسرو

ادامه جدول ۶

درصد	تعداد مقالات	موضوع مقاله
۸/۶	۲۹	بررسی تفکرات کلامی و فلسفی ناصر خسرو
۹/۷	۳۳	سفرنامه ناصر خسرو
۱/۵	۵	جایگاه نقد ادبی در پژوهش‌های ناصر خسرو
۵/۴	۱۸	مباحث هنری و زیباشنختی شعر ناصر خسرو
۱۰۰	۳۳۶	جمع کل مقاله‌ها

با توجه به این جدول، موضوع اکثر مقاله‌های نوشته شده در حوزه ناصر خسرو پژوهی به ترتیب مربوط به بررسی مضمون شعر ناصر خسرو (۱۵/۸٪)، اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی ناصر خسرو (۱۵/۲٪)، شعر‌شناسی و بررسی واژگانی... (۱۰/۴٪)، مقایسه ناصر خسرو و شاعران و اندیشمندان دیگر (۱۰/۱٪)، سفرنامه ناصر خسرو (۹/۹٪)، بررسی کلی زندگی... (۸/۹٪)، بررسی تفکرات کلامی و فلسفی ناصر خسرو (۸/۵٪)، مباحث هنری و زیباشنختی شعر ناصر خسرو (۴/۵٪)، شناخت آثار مشور ناصر خسرو (۴/۵٪)، معرفی و نقد نوشه‌هایی که در پیوند با ناصر خسرو پدید آمده‌اند (۳/۹٪)، نسخه‌شناسی و کتاب‌شناسی ناصر خسرو (۲/۴٪)، تأکید بر قوت ناصر خسرو در کلام و جایگاه شعر او (۱/۸٪)، جایگاه نقد ادبی در پژوهش‌های ناصر خسرو (۱/۵٪) و بررسی تاریخ اجتماعی زمان ناصر خسرو (۱/۲٪) می‌باشد. بنابراین مضمون شعر ناصر خسرو بیشترین و بررسی تاریخ اجتماعی زمان ناصر خسرو، کمترین درصد را برای موضوع مقاله‌ها به خود اختصاص داده‌اند.

نمودار ۳. مربوط به موضوع مقاله‌ها در حوزه ناصر خسرو پژوهی

جدول ۷. موضوع مقاله‌های ناصرخسرو و آثارش در سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۹۳

ادامه جدول ۷

تعداد کل مقالات	تفصیل این در پژوهش‌های ناصر خسرو	پژوهش عروضی و زیبی‌شناسنخی	تفکرات کلامی و فلسفی	دیگر آثار مشور	سفرنامه	بزرگ‌ترین شعر و قدرت شخنواری	بزرگ‌ترین شعر	شعر شناسی، بزرگ‌ترین واژگانی و ...	نمسخه‌شناسی و کتاب‌شناسی	تفصیلی مرتبط با پژوهش‌های حوزه ناصر خسرو	مقاله‌های ناصر خسرو با دیگران	اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی	تاریخ اجتماعی روزگار ناصر خسرو	زندگی نامه و شخصیت	دیه	
۳۳۴	۵	۰	۱۸	۲۹	۱۷	۳۳	۵	۳۵	۱۰	۱۳۲۰	۱	۶	۱۰	۱۱	۱۳۹۱-۱۳۹۳	
																مشتمل
																۱۳۸۱-۱۳۸۳
																۱۳۷۱-۱۳۷۳
																۱۳۶۱-۱۳۶۳
																۱۳۵۱-۱۳۵۳
																۱۳۴۱-۱۳۴۳
																۱۳۳۱-۱۳۳۳
																۱۳۲۱-۱۳۲۳
																۱۳۱۱-۱۳۱۳

نتایج جدول ۷ گویای مطالب زیر می‌باشد:

تمام مقالات نوشته‌شده در دهه اول و دهه سوم، در مورد شعرشناسی، بررسی واژگانی و ... می‌باشد. در سال‌های ۱۳۱۱ تا ۱۳۲۰ یعنی دهه دوم، در مورد هیچ یک از آثار ناصر خسرو، تحقیق و پژوهشی انجام نشده است. همچنین در دهه چهارم، مقالاتی در مورد زندگی نامه و شخصیت (۲۰٪)، اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی (۲۰٪)، بررسی مضمون شعر (۴۰٪) و سفرنامه (۲۰٪) ناصر خسرو، تأليف شده است. در دهه پنجم یعنی در سال‌های ۱۳۴۱ تا ۱۳۵۰، اکثریت پژوهشگران در مورد زندگی نامه و شخصیت ناصر خسرو تحقیق و تفحص انجام داده‌اند (۴۴٪). همچنین در این دوره تاریخ اجتماعی

روزگار ناصرخسرو(۱۱٪)، اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی(۱۱٪)، بررسی مضمون شعر(۱۱٪) و سفرنامه(۲۲٪) نیز بررسی شده‌اند. از دهه ششم به بعد یعنی از سال ۱۳۵۱، ناصرخسرو بیشتر مورد توجه محققین قرار گرفته است، به طوری که در دهه ششم، تفکرات کلامی و فلسفی ناصرخسرو(۱۹٪)، در دوره هفتم، اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی، شعرشناسی، سفرنامه و تفکرات کلامی و فلسفی(۱۸٪)، در سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۰، بررسی مضمون شعر و سفرنامه(۱۸٪)، در دهه نهم، اعتقادات مذهبی و جهان‌بینی و بررسی مضمون شعر(۱۶٪) و در سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳، مقایسه ناصرخسرو با دیگران(۳۰٪) بیشتر از سایر سایر موضوعات مورد توجه بوده‌اند. در مجموع، از دهه ششم به بعد، علاقه محققین و پژوهشگران، در مورد آثار ناصرخسرو، افزایش یافته به طوری که در دهه نهم، نسبت به سال‌های قبل، مقالات تألیف شده با موضوع ناصرخسرو و آثارش، بیشترین درصد را داشته است.

۳- نتیجه‌گیری

در بررسی مقاله‌های حوزه ناصرخسرو پژوهی در بازه زمانی سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۰۰، کاستی‌هایی از دو جنبه ساختاری و محتوایی به شرح زیر به دست آمده است:

اکثر مقاله‌های قبل از دهه هفتاد روش علمی مجلات و نشریات دانشگاهی و مقبول امروزی را ندارند.

از نظر موضوعی مقاله‌های نوشته شده دارای تنوع بوده، ولی یک جانبه نگری و تمرکز بیشتر مقاله‌ها بر شعر ناصرخسرو، باعث شده تا همچنان ابهاماتی در خصوص بعضی از جنبه‌های زندگی و آثار او باقی بماند.

عوامل مختلفی از جمله طرح مباحث اخلاقی و دینی در شعر و آثار ناصرخسرو، فضای کلی ایران پس از انقلاب و تناسب آن با محتوای اشعار و آثار او سبب رشد کمی مقاله‌ها در مقاطع تحصیلی خاص شده و بیشتر شاهد رشد کمی مقاله‌ها تا رشد کیفی آن هستیم و بعضی مقاله‌ها دارای اشکالات محتوایی‌اند.

عدم توجه اکثر نویسنده‌گان به پژوهش‌ها و مقاله‌های پیشین باعث شده در استفاده از منابع، بیشتر بر آثار ناصرخسرو بخصوص دیوان اشعار تمرکز گردد، که این امر سبب موازی کاری و تکراری شدن بعضی از موضوعات شده است.

کتابنامه

- ابوالحسنی نیارکی، فرشته. (۱۳۹۲). «وجه وجه دین». کتاب ماه ادبیات و فلسفه. ش ۷۷. فروردین ماه. صص ۲۳-۲۴.
- شرف زاده، رضا. (۱۳۸۶). «ناصرخسرو و تأویل مناسک حج». فصلنامه تخصصی ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد. ش ۱۴. صص ۶۷-۸۴.
- اصفهانی عمران، نعمت و پورزاد، سمیره. (۱۳۹۳). «مفاهیم عربی و قرآن در قصاید ناصرخسرو». فصلنامه ادبیات تطبیقی. دوره هشتم. ش ۳۰. صص ۱۱۳-۱۲۷.
- افسرده، مرتضی. (۱۳۷۴). «جلوه‌های شاعری ناصرخسرو». فرهنگ، ش ۱۶. صص ۱۵۳-۱۶۰.
- امیری، منوچهر. (۱۳۵۳). «آیا سفر نامه ناصرخسرو تلخیصی است از متن مفصل ترجمه». مجموعه مقالات کنگره بین المللی ناصرخسرو در سال ۵۳. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. چاپ اول ۱۳۹۴. صص ۷۱-۸۲.
- امین، سید حسن. (۱۳۵۱). «اشتهاار ناصرخسرو به علوی بودن». هلال. ش ۱۲۲. صص ۳۷-۳۹.
- . (۱۳۵۵). «بینش فلسفی ناصرخسرو». نگین، ش ۱۳۳. صص ۱۴-۱۶.
- ایرج پور، محمد ابراهیم؛ غنی آذر، مصطفی. (۱۳۹۳). «بازتاب محیط زیست و درختان در دیوان ناصرخسرو». اولین همایش‌های محیط زیست دانشگاه پیام نور اصفهان.
- ایمانیان، حسین. (۱۳۹۳). «خطاب استدلالی در شعر ناصرخسرو قبادیانی و کمیت بن زید اسدی». ادبیات تطبیقی. نشریه دانشکده ادبیات دانشگاه شهید باهنر کرمان. ش ۱۱. صص ۱-۲۳.
- آقا حسینی، سید محمد. (۱۳۸۲). «شیوه‌های بلاغی در شعر ناصرخسرو». نامه پارسی ش ۲۹. صص ۷-۲۶.
- باباصرفی، علی اصغر. (۱۳۸۴). «طنز در اشعار ناصرخسرو». مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان، ش ۴۲ و ۴۳. صص ۱۲۳-۱۴۴.
- ثقفی، رضا. (۱۳۷۳). «نگاهی نو به سفر نامه ناصرخسرو». کلک. ش ۵۸ و ۵۹. صص ۲۳۱-۲۴۳.

- جعفری، مریم و... . (۱۳۹۱). «بیان ضرورت علم در تألیف و آثار ناصرخسرو». حافظ، ش ۹۶. صص ۵۴-۶۱.
- حسین زاده مهرجردی، سعیده و ذبیح نیا عمران، آسیه. (۱۳۹۴). «بررسی معماری استحکامات در سفر نامه ناصرخسرو». فصلنامه پژوهش‌های ادبی و بلاغی، سال اول، ش ۴. صص ۱۱۲-۱۲۰.
- حیدری، حسن. (۱۳۹۱). «سبک فردی ناصرخسرو». ششمین همایش ملی پژوهش‌های ادبی، پنجم و ششم دی ماه.
- خان محمدی، علی اکبر. (۱۳۷۷). «طنز در اشعار ناصرخسرو». فصلنامه سنجش و پژوهش، ش ۱۳-۱۴. صص ۲۳۳-۲۴۱.
- دبیر سیاقی، محمد. (۱۳۵۳). «نکته‌ای چند درباره سفر نامه و مسیر ناصرخسرو». مجموعه مقالات کنگره بین‌المللی ناصرخسرو در سال ۵۳، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، چاپ اول ۱۳۹۴. صص ۱۴۷-۱۵۶.
- دبیران، حکیمه و دروارن، امیر. (۱۳۹۳). «سکته عروضی درشعر ناصرخسرو». سبک شناسی نظم و نثر فارسی (بهارادب). صص ۲۵۱-۲۶۶.
- رجی، محمد. (۱۳۸۰). «زندگی و اندیشه‌های ناصرخسرو». مجموعه مقالات اسماعیلیه. مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب. صص ۴۰۱-۴۴۸.
- رzaق شبستری، سولماز. (۱۳۹۲). «دنبیا در پنهان اشعار ناصرخسرو». پژوهش‌های علوم انسانی. سال چهارم، ش ۲۲. صص ۳۳-۵۶.
- زکی، محمدعلی. (۱۳۷۶). «بررسی جامعه شناختی سفرنامه ناصرخسرو». کیهان فرهنگی. ش ۱۳۵. صص ۶۷-۶۹.
- سلطانی، رامین. (۱۳۷۸). «چهره ناصرخسرو در سفر نامه». ایران شناخت. ش ۱۳. صص ۱۴-۲۵.
- سلمی، عباس. (۱۳۶۷). «چندنکته در دیوان ناصرخسرو». جستارهای ادبی. ش ۷۹. صص ۱۱۹-۱۲۸.
- شهیدی، جعفر. (۱۳۵۳). «افکار و عقاید کلامی ناصرخسرو». یغما. ش ۳۱۷ و ۳۱۸. صص ۶۲۸-۶۴۵.
- صفری، جهانگیر و... . (۱۳۹۱). «نگاهی به بازتاب مسائل اجتماعی در دیوان ناصرخسرو قبادیانی». ششمین همایش ملی پژوهش‌های ادبی، پنجم و ششم دی ماه.
- ضیاء نور، فضل الله. (۱۳۶۱). «اندیشه‌های فلسفی ناصرخسرو». مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان، دوره دوم، ش ۱. صص ۲۶۳-۲۸۰.

- طاهری مبارکه، غلام محمد. (۱۳۷۵). «ایران و اسطوره‌های ایرانی درشعر ناصرخسرو». آشنا، ش ۲۹. صص ۵۷-۵۱.
- (۱۳۷۶). «آب در اندیشه ناصرخسرو». کیهان فرهنگی، ش ۱۳۷. صص ۱۳-۱۴.
- عباسی، رضا و صلاحی، عسکر. (۱۳۹۲). «بررسی دیدگاه ناصرخسرو در باب مردم عامه». هشتادمین همایش بین المللی انجمن زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زنجان. صص ۱۳-۱۵.
- علوی مقدم، محمد. (۱۳۵۵). «بلاغت در شعر ناصرخسرو». یادنامه ناصرخسرو. ص.ص ۳۶۵-۳۸۲.
- عید گاه طرقهای، وحید. (۱۳۸۶). «شرحی دیگر بر دیوان ناصرخسرو». جهان‌کتاب. ش ۲۲۵، ۲۲۴ و ۲۲۶. صص ۴۰-۴۳.
- فتوحی، محمود. (۱۳۸۹). آین نگارش، چاپ اول. انتشارات سخن. ص ۱۶۲ و ۱۶۹.
- قبادیان، رحیم. (۱۳۷۶). «نگاهی نو به روزگار ناصرخسرو». نامه پارسی. ش ۶. صص ۸۶-۱۰۸.
- کولی، امیر فیروز. (۱۳۵۴). «حکیم ناصرخسرو». یغما. ش ۳۱۹. صص ۴۸-۵۱.
- گلرخ ماسوله، اسماعیل. (۱۳۸۷). «سفرهفت ساله ناصرخسرو، هجرت فکری و اعتقادی». کتاب ماه ادبیات، ش ۱۴. ص.ص ۱۱-۲۲.
- گلی آیسک، مجتبی. (۱۳۹۳). «روشن بیان آموزه‌های دینی، عقلی و علمی در مهمترین اشعار دیوان ناصرخسرو». کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی. صص ۱۴۳۶-۱۴۵۰.
- محقق، مهدی. (۱۳۴۰). «علوی بودن ناصرخسرو». یغما. ش ۱۵۳. صص ۳۵-۴۱.
- (۱۳۴۷). «ناصرخسرو و نسبت روحانی او». وحید. ش ۶۱. صص ۳۹-۴۶.
- مزده، علی محمد. (۱۳۵۳). «حکیم ناصرخسرو و فلسفه او». مجموعه مقالات کنگره بین المللی ناصرخسرو در سال ۵۳، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد چاپ اول. صص ۳۸۹-۳۹۸.
- مسکری، یوسف. (۱۳۷۳). «مبارزی از دیار بلخ». ادستان فرهنگ و هنر ش ۵۴. صص ۳۶-۳۷.
- مسکوب، شاهرخ. (۱۳۶۸). «منشأ و معنای عقل در اندیشه ناصرخسرو». ایران نامه، ش ۲۷. صص ۴۰۵-۴۲۹.
- مشتاق مهر، رحمان. (۱۳۷۷). «نقد شعر غنایی و غزل از دیدگاه ناصرخسرو». کیهان اندیشه، ش ۷۷. صص ۱۳۷-۱۵۲.
- موسوی، سیده زهرا؛ ذوق‌فاری، محسن. (۱۳۸۴). «نقد شیوه‌های تأثیر پذیری در شعر ناصرخسرو». فصلنامه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی اراک، ش ۳. صص ۵۷-۷۸.

- وزیری، سعید. (۱۳۷۷). «جستاری درباره زندانی یمگان دره». رشد معلم، ش ۱۳۴. صص ۳۵-۳۴.
- (۱۳۷۸). «درخت آسوریک در لفظ دری در قصیده ناصرخسرو». رشد معلم، ش ۱۴۲. صص ۳۹-۳۸.
- وزین پور، نادر. (۱۳۵۸). «دلایل منطقی ناصرخسرو برای تغییر مذهب خود چه بود؟». مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، ش ۹۹ و ۱۰۰. صص ۱۴۸-۱۲۸.
- یلمه‌ها، احمد رضا. (۱۳۸۸). «تصحیح چندیت از دیوان ناصرخسرو». گوهر گویا. ش ۱۰. صص ۱۴۹-۱۳۷.
- (۱۳۷۰). «ناصرخسرو مظہر خرد و بیداد گری». آشنایی. ش اول. صص ۳۶-۳۲.